

TRETTIOTREDJE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 14 NOVEMBER

Läsning

Upp 1:1-4; 2:1-5a

Detta är Jesu Kristi uppenbarelse, som Gud gav honom för att visa sina tjänare vad som snart skall ske. Han sände sin ängel och lät sin tjänare Johannes veta det, han som har vittnat om Guds ord och Jesu Kristi vittnesbörd, allt han har sett. Salig den som läser upp och saliga de som hör orden i denna profetia och bevarar det som står skrivet i den. Ty stunden är nära.

Från Johannes till de sju församlingarna i Asien. Nåd och frid från honom som är och som var och som kommer och från de sju andarna framför hans tron.

Jag hörde Herren säga till mig: »Skriv till ängeln för församlingen i Efesos: Så säger han som håller de sju stjärnorna i sin högra hand, han som går bland de sju lampställen av guld. Jag känner dina gärningar, din möda och din uthållighet och vet att du inte kan tåla onda människor. Du har prövat dem som kallar sig apostlar men inte är det, och du har funnit att de är lögnare. Du är uthållig, du har tålt mycket för mitt namns skull, och du har inte tröttnat. Men det har jag emot dig, att du har övergett din första kärlek. Tänk på varifrån du har fallit, och omvänd dig och gör samma gärningar som förr.«

Responsoriepsalm

Ps 1:1-4, 6 (R. Upp 2:7b)

R. Åt den som segrar skall jag ge att äta av livets träd.

Salig är den som inte följer de gudlösas råd
och inte går syndares väg

eller sitter där hädare sitter
utan har sin lust i Herrens lag
och tänker på hans lag både dag och natt. R.

Han är som ett träd, planterat vid vattenbäckar,
vilket bär frukt i sin tid
och vars löv inte vissnar:
allt vad han gör, det lyckas väl. R.

Inte så de gudlösa:
de är som agnar som vinden för bort.
Ty Herren känner de rättfärdigas väg,
men de gudlösas väg leder till fördärvet. R.

Halleluja

Joh 8:12

V. Jag är världens ljus, säger Herren.
Den som följer mig skall ha livets ljus.

Evangelium

Luk 18:35–43

Vid den tiden då Jesus närmade sig Jeriko, satt där en blind vid vägkanten och tiggde. Han hörde en folkhop komma på vägen och frågade vad som stod på. Man talade om för honom att Jesus från Nasaret gick förbi, och då ropade han: »Jesus, Davids son, förbarma dig över mig.« De som gick främst sade åt honom att vara tyst, men han ropade ännu högre: »Davids son, förbarma dig över mig.« Jesus stannade och sade till dem att leda fram honom, och då mannen kom närmare frågade Jesus: »Vad vill du att jag skall göra för dig?« Han svarade: »Herre, gör så att jag kan se igen.« Jesus sade: »Du kan se igen. Din tro har hjälpt dig.« Genast kunde han se, och han följde med Jesus och prisade Gud. Och allt folket som såg det sjöng Guds lov.

TISDAG DEN 15 NOVEMBER

Läsning

Upp 3:1–6, 14–22

Jag, Johannes, hörde Herren säga till mig: »Skriv till ängeln för församlingen i Sardes: Så säger han som har Guds sju andar och de sju stjärnorna. Jag känner dina gärningar, det heter om dig att du lever, men du är död. Vakna upp och stärk det som finns kvar och som var nära att dö. Ty jag har funnit att dina gärningar inte håller måttet inför min Gud. Kom ihåg vad du har hört och tagit emot, och bevara det och vänd om. Ty om du inte vaknar, skall jag komma som en tjuv, och du skall inte veta vilken stund jag kommer över dig. Men du har några få i Sardes som inte har fläckt sina kläder, och de skall vandra med mig i vita kläder eftersom de har förtjänat det. Den som segrar skall alltså kläs i vita kläder, och jag skall inte stryka hans namn ur livets bok, och jag skall kännas vid hans namn inför min fader och inför hans änglar. Du som har öron, hör vad Anden säger till församlingarna!

Och skriv till ängeln för församlingen i Laodikeia: Så säger han som är Amen, det trovärdiga och sanna vittnet, början till Guds skapelse. Jag känner dina gärningar, du är varken kall eller varm. Om du ändå vore kall eller varm! Men nu är du ljum och varken varm eller kall, och därför skall jag spy ut dig ur min mun. Du säger: jag är rik, jag har vunnit rikedom och saknar ingenting. Och du förstår inte att just du är eländig och ömkansvärd och fattig och blind och naken. Jag råder dig att hos mig köpa guld som har renats i eld, så att du blir rik, och vita kläder, så att du kan klä dig och dölja din skamliga nakenhet, och salva att smörja dina ögon med, så att du kan se. Jag tillrättavisar och tuktar alla dem jag älskar. Visa iver och vänd om! Se, jag står vid dörren och bultar. Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och äta med honom och han med mig. Den som segrar skall jag låta sitta hos mig på min tron, liksom jag har segrat och sitter hos min fader på hans tron. Du som har öron, hör vad Anden säger till församlingarna!«

Responsoriepsalm

Ps 15:2–4b, 5 (R. Upp 3:21)

R. Den som segrar skall jag låta sitta hos mig på min tron.

Herre, vem får bo i din hydda,
vem får vara på ditt heliga berg?
Den som vandrar ostraffligt och gör det rätta
och talar sanning av hjärtat,
den som inte bär förtal på sin tunga. R.

Den som inte gör sin broder något ont
och inte drar smälek över sin nästa,
den som föraktar den förkastlige
men ärar dem som fruktar Herren. R.

Den som inte driver ocker med sina pengar
och inte tar mutor för att fälla den oskyldige.
Den som handlar så,
han skall aldrig någonsin vackla. R.

Halleluja

1 Joh 4:10b

V. Gud har älskat oss och sänt sin Son
som försoningsoffer för våra synder.

Evangelium

Luk 19:1-10

Vid den tiden kom Jesus in i Jeriko och gick genom staden. Där fanns en man som hette Sackaios, och han hade hand om tullen och han var rik. Han ville gärna se vem denne Jesus var men kunde inte för folkmassan, för han var liten till växten. Han sprang i förväg och klättrade upp i en sykomor för att kunna se honom, eftersom han skulle gå förbi där. När Jesus kom dit, såg han upp mot honom och sade: »Skynda dig ner, Sackaios, i dag skall jag gästa ditt hem.«

Sackaios skyndade sig ner och tog emot honom med glädje. Alla som såg det mumlade förargat: »Han har tagit in hos en syndare.« Men Sackaios ställde sig upp och sade till Herren: »Hälften av vad jag äger, herre, skall jag ge åt de fattiga. Och har jag pressat ut pengar av någon, skall jag betala igen det fyrdubbelt.« Jesus sade till honom: »I dag har räddningen nått detta hus — han är också en son till Abraham, och Människosonen har kommit för att söka efter det som var förlorat och rädda det.«

ONSDAG DEN 16 NOVEMBER

Läsning

Upp 4:1-11

Jag, Johannes, såg en dörr som stod öppen till himlen, och den första rösten, som jag hade hört tala till mig som en basun, sade: »Kom hit upp, så skall jag visa dig vad som skall ske härefter.« Och strax kom jag i hänryckning, och se, en tron stod i himlen och någon satt på tronen, och han som satt där syntes mig lik jaspis och karneol, och kring tronen var en regnbåge som var som smaragd. Och runt om tronen såg jag tjugofyra troner, och på tronerna satt tjugofyra äldste, klädda i vita kläder och med kransar av guld på huvudet. Från tronen kom det blixtar och dån och åska, och sju facklor brann framför tronen, det är Guds sju andar, och framför tronen låg liksom ett hav av glas, som av kristall.

Mitt för tronen och runt om tronen var fyra varelser som hade fullt med ögon, både framtill och baktill. Den första varelsen liknade ett lejon, den andra en ungtjur, den tredje hade ett ansikte som en människa, och den fjärde liknade en flygande örn. De fyra varelserna hade vardera sex vingar, och de hade fullt med ögon, utåt och inåt. Utan att vila säger de dag och natt:

Helig, helig, helig
är Herren Gud, allhärskaren,
han som var och som är och som kommer.

Och när dessa varelser hyllar och ärar och tackar honom som sitter på tronen och som lever i evigheters evighet, då skall de tjugofyra äldste falla ner inför honom som sitter på tronen och tillbe honom som lever i evigheters evighet och lägga sina kransar framför tronen och säga:
Du, vår Herre och Gud, är värdig
att ta emot härligheten och äran och makten.
Ty du har skapat världen,
och genom din vilja blev den till
och skapades den.

Responsoriepsalm

Ps 150 (R. Upp 4:8b)

R. Helig, helig, helig är Herren Gud, allhärskaren.

Lova Gud i hans helgedom,
 lova honom i hans mäktiga himmel.
Lova honom för hans väldiga gärningar,
 lova honom för hans stora härlighet. R.

Lova honom med basunklang,
 lova honom med harpa och lyra.
Lova honom med puka och dans,
 lova honom med strängospel och pipa. R.

Lova honom med klingande cymbaler,
 lova honom med dånande cymbaler.

Allt vad anda har, lova Herren! R.

Halleluja

Jfr Joh 15:16

V. Jag har utvalt er och bestämt er till att bära frukt, frukt som består, säger Herren.

Evangelium

Luk 19:11-28

Vid den tiden berättade Jesus en liknelse för folket eftersom han var nära Jerusalem och de trodde att de redan nu skulle få se Guds rike komma. Han sade: »En man av hög börd for till ett land långt borta för att få kungavärdighet och sedan komma tillbaka. Han kallade till sig tio av sina tjänare och gav dem tio pund och sade till dem: 'Gör affärer med detta tills jag kommer tillbaka.' Men hans landsmän hatade honom, och när han hade rest skickade de sändebud för att säga: 'Honom vill vi inte ha till kung. När han sedan kom tillbaka och hade blivit kung, lät han kalla till sig tjänarna som han hade gett pengarna åt och ville veta hur de hade lyckats med sina affärer. Den förste infann sig och sade: 'Herre, ditt pund har gett tio pund i vinst.' Då sade han: 'Bra, du är en god tjänare. Du har visat dig trogen i smått, och nu skall du få härska över tio städer.' Näste man kom och sade: 'Ditt pund, herre, har gett fem pund.' Till honom sade han: 'Du skall få fem städer under dig.' En annan kom och sade: 'Herre, här har du ditt pund. Jag har haft det undanlagt i en duk, för jag var rädd för dig. Du är ju en hård man, du tar ut vad du inte har satt in och skördar vad du inte har sått.' Han svarade: 'Jag dömer dig efter dina egna ord. Du är en dålig tjänare, du visste att jag är en hård man, som tar ut vad jag inte har satt in och skördar vad jag inte har sått. Varför lämnade du inte mina pengar till en bank? Då hade jag kunnat få tillbaka dem med ränta när jag kom hem.' Och han sade till sina män: 'Ta ifrån honom hans pund och ge det åt mannen med de tio punden.' – 'Herre', sade de, 'han har ju redan tio pund.' – 'Jag säger er, var och en som har, han skall få, men den som inte har, från honom skall tas också det han har. Men mina fiender, de som inte ville ha mig till kung, för hit dem och hugg ner dem i min åsyn.' «

Efter att ha sagt detta gick han framför dem upp mot Jerusalem.

eller (om man firar Petrus- och Paulusbasilikornas invigningsdag):

Läsning

Apg 28:11-16, 30-31

Efter tre månader avseglade vi med "Dioskurerna", ett fartyg från Alexandria som hade legat vid ön över vintern. Vi gick in till Syrakusa och låg där i tre dagar. Därifrån kom vi så småningom fram till Regium. Efter en dags väntan fick vi sydlig vind och nådde efter två dagar Puteoli. Där fann vi trosbröder och blev inbjudna att stanna hos dem en vecka. Och på det sättet kom vi till Rom. Bröderna där hade fått besked om oss och kom ända ut till Forum Appii och Tres Tabernae för att möta oss. När Paulus såg dem, tackade han Gud och fylldes med tillförsikt. Efter ankomsten

till Rom fick han tillstånd att ha egen bostad tillsammans med den soldat som skulle bevaka honom.

Där stannade Paulus i hela två år på egen bekostnad. Han tog emot alla som kom för att besöka honom, och han förkunnade Guds rike och undervisade om herren Jesus Kristus med stor frimodighet och utan att bli hindrad.

Responsoriepsalm

Ps 98:1–6 (R. 2b)

R. Herren har uppenbarat sin rättfärdighet för hedningarnas ögon.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
ty han har gjort under.
Han har vunnit seger med sin högra hand
och med sin heliga arm. R.

Herren har låtit sin frälsning bli känd,
han har uppenbarat sin rättfärdighet
för hedningarnas ögon.
Han har tänkt på sin nåd och trofasthet
mot Israels hus. R.

Alla jordens ändar har sett hur vår Gud frälser.
Höj jubel till Herren, alla länder,
brist ut i glädjerop och lovsjung. R.

Prisa Herren med harpa,
med harpa och med lovsång.
Höj jubel med trumpeter och basuner
inför Herren, konungen. R.

Halleluja

V. O Gud, vi lovar dig. O Herre, vi bekänner dig.
Dig prisar apostlarnas saliga kör.

Evangelium

Matt 14:22–33

Vid den tiden befallde Jesus sina lärjungar att stiga i båten och fara i förväg till andra sidan sjön, medan han skickade hem folket. Så snart han hade gjort det, gick han upp på berget för att vara för sig själv och be. Där var han ensam när det blev kväll. Båten var då redan långt från land och kämpade mot vågorna, eftersom det var motvind. Strax före gryningen kom han till dem, gående på sjön. När lärjungarna fick se honom gå på sjön, blev de förskräckta och trodde att det var en vålnad, och de skrek av rädsla. Men genast talade Jesus till dem och sade: »Lugn, det är jag. Var inte rädda.« Petrus svarade: »Herre, om det är du, så säg åt mig att komma till dig på

vattnet.« Han sade: »Kom!«, och Petrus steg ur båten och gick på vattnet fram till Jesus. Men när han såg hur det blåste, blev han rädd. Han började sjunka och ropade: »Herre, hjälp mig!« Jesus sträckte genast ut handen och grep tag i honom. »Du trossvage«, sade han. »Varför tvivlade du?« De steg i båten, och vinden lade sig. Och de som var i båten föll ner för honom och sade: »Du måste vara Guds son.«

TORSDAG DEN 17 NOVEMBER

Läsning

Upp 5:1-10

Jag, Johannes, såg i högra handen på honom som satt på tronen en bokrulle med skrift på både framsidan och baksidan och förseglad med sju sigill. Och jag såg en väldig ängel som ropade ut med hög röst: »Vem är värdig att öppna boken och bryta sigillerna?« Men ingen i himlen eller på jorden eller under jorden kunde öppna boken och se i den. Och jag grät häftigt över att det inte fanns någon som var värdig att öppna boken och se i den. Men en av de äldste sade till mig: »Gråt inte. Se, han har segrat, lejonet av Juda stam, skottet från Davids rot. Han kan öppna boken med dess sju sigill.«

Och jag såg att mitt för tronen och de fyra varelserna och mitt för de äldste stod ett lamm, och det såg ut att ha blivit slaktat. Det hade sju horn och sju ögon, som är Guds sju andar som har sänts ut över hela jorden. Det gick fram och tog boken ur högra handen på honom som satt på tronen. Och när det tog boken, föll de fyra varelserna och de tjugofyra äldste ner inför Lammet, var och en med en harpa och en guldsål fylld med rökelse, som är de heligas böner. Och de sjöng en ny sång:

Du är värdig att ta boken
och bryta dess sigill,
ty du har blivit slaktad, och med ditt blod
har du friköpt åt Gud
människor av alla stammar och språk
och länder och folk.
Du har gjort dem till ett kungadöme åt vår Gud,
till präster åt honom.
Och de skall vara kungar på jorden.

Responsoriepsalm

Ps 149:1-6a, 9b (R. Upp 5:10)

R. Du har gjort oss till ett kungadöme och präster åt Gud
eller: Halleluja.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
hans lov i de trognas församling.
Israel skall glädjas över sin skapare,
Sions barn jubla över sin konung. R.

De skall lova hans namn under dans,
lovsjunga honom till puka och harpa.
Herren har behag till sitt folk,
han kröner de kuvade med seger. R.

De trogna gläds och ger honom ära,
de jublar på sina läger.
Guds lov är i deras mun.
Till härlighet blir det för alla hans trogna. R.

Halleluja

Jfr Ps 95:8ab

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan
utan höra Herrens röst.

Evangelium

Luk 19:41–44

Vid den tiden då Jesus kom närmare Jerusalem och såg staden, började han gråta över den och sade: »Om du denna dag hade förstått, också du, vad som ger dig fred! Men nu är det fördolt för dig. Det skall komma en tid då du får se dina fiender bygga vallar runt dig och omringa dig och ansätta dig från alla håll. De skall slå dig och ditt folk till marken, och de skall inte lämna sten på sten, eftersom du inte förstod att tiden var inne för Guds besök.«

FREDAG DEN 18 NOVEMBER

Läsning

Upp 10:8–11

Jag, Johannes, hörde rösten från himlen tala till mig igen och sade: »Gå och ta den öppna boken ur handen på ängeln som står på havet och på jorden.« Och jag gick bort till ängeln och bad honom ge mig bokrullen. Han sade till mig: »Ta den och ät upp den. Den skall svida i din mage, men i din mun skall den vara söt som honung.« Och jag tog emot bokrullen ur ängelns hand och åt upp den, och i min mun var den söt som honung. Men när jag hade svalt den, sved det i min mage. Och de sade till mig: »Du måste profetera på nytt om många länder och folk och språk och kungar.«

Responsoriepsalm

Ps 119:14, 24, 72, 103,
111, 131 (R. 103a)

R. Dina löften, o Herre, är ljuva för min tunga.

Jag fröjdar mig över dina vittnesbörds väg
såsom över alla skatter. R.

Ja, dina vittnesbörd är min lust,

de ger mig råd. R.

Din lag är mig bättre
än tusentals stycken guld och silver. R.

Dina löften är ljuva för min tunga,
de är ljuvare än honung för min mun. R.

Dina vittnesbörd är min eviga arvedel,
de är mitt hjärtas fröjd. R.

Jag spärrar upp min mun och flämtar,
ty jag längtar ivrigt efter dina bud. R.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.
Jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Luk 19:45–48

Vid den tiden då Jesus kom till templet, körde han ut dem som drev handel där och sade till dem: »Det står i skriften: *Mitt hus skall vara ett bödens hus* Men ni har gjort det till ett rövarnäste.« Sedan undervisade han varje dag i templet. Överstepräster och de skriftlärdade och alla folkets ledare försökte röja honom ur vägen, men de visste inte hur de skulle göra, för han hade hela folket med sig och alla lyssnade på honom.

eller (om man firar Petrus- och Paulusbasilikornas invigningsdag):

Läsning

Apg 28:11–16, 30–31

Efter tre månader avseglade vi med "Dioskurerna", ett fartyg från Alexandria som hade legat vid ön över vintern. Vi gick in till Syrakusa och låg där i tre dagar. Därifrån kom vi så småningom fram till Regium. Efter en dags väntan fick vi sydlig vind och nådde efter två dagar Puteoli. Där fann vi trosbröder och blev inbjudna att stanna hos dem en vecka. Och på det sättet kom vi till Rom. Bröderna där hade fått besked om oss och kom ända ut till Forum Appii och Tres Tabernae för att möta oss. När Paulus såg dem, tackade han Gud och fylldes med tillförsikt. Efter ankomsten till Rom fick han tillstånd att ha egen bostad tillsammans med den soldat som skulle bevaka honom.

Där stannade Paulus i hela två år på egen bekostnad. Han tog emot alla som kom för att besöka honom, och han förkunnade Guds rike och undervisade om herren Jesus Kristus med stor frimodighet och utan att bli hindrad.

Responsoriepsalm

Ps 98:1–6 (R. 2b)

R. Herren har uppenbarat sin rättfärdighet för hedningarnas ögon.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
ty han har gjort under.
Han har vunnit seger med sin högra hand
och med sin heliga arm. R.

Herren har låtit sin frälsning bli känd,
han har uppenbarat sin rättfärdighet
för hedningarnas ögon.
Han har tänkt på sin nåd och trofasthet
mot Israels hus. R.

Alla jordens ändar har sett hur vår Gud frälser.
Höj jubel till Herren, alla länder,
brist ut i glädjehrop och lovsjung. R.

Prisa Herren med harpa,
med harpa och med lovsång.
Höj jubel med trumpeter och basuner
inför Herren, konungen. R.

Halleluja

V. O Gud, vi lovar dig. O Herre, vi bekänner dig.
Dig prisar apostlarnas saliga kör.

Evangelium

Matt 14:22–33

Vid den tiden befälde Jesus sina lärjungar att stiga i båten och fara i förväg till andra sidan sjön, medan han skickade hem folket. Så snart han hade gjort det, gick han upp på berget för att vara för sig själv och be. Där var han ensam när det blev kväll. Båten var då redan långt från land och kämpade mot vågorna, eftersom det var motvind. Strax före gryningen kom han till dem, gående på sjön. När lärjungarna fick se honom gå på sjön, blev de förskräckta och trodde att det var en vålnad, och de skrek av rädsla. Men genast talade Jesus till dem och sade: »Lugn, det är jag. Var inte rädda.« Petrus svarade: »Herre, om det är du, så säg åt mig att komma till dig på vattnet.« Han sade: »Kom!«, och Petrus steg ur båten och gick på vattnet fram till Jesus. Men när han såg hur det blåste, blev han rädd. Han började sjunka och ropade: »Herre, hjälp mig!« Jesus sträckte genast ut handen och grep tag i honom. »Du trossvage«, sade han. »Varför tvivlade du?« De steg i båten, och vinden lade sig. Och de som var i båten föll ner för honom och sade: »Du måste vara Guds son.«

LÖRDAG DEN 19 NOVEMBER

Läsning

Upp 11:4-12

Jag, Johannes, hörde en röst som sade: »Vittnena är de två olivträden och de två lampställen som står framför jordens herre. Om någon vill skada dem, kommer det eld ur deras mun och förtär deras fiender. Var och en som vill skada dem måste bli dödad på det sättet. De har makt att stänga himlen så att inget regn faller under den tid då de profeterar, och de har makt att förvandla allt vatten till blod och att slå jorden med alla slags plågor så ofta de vill.

Och när de har fullbordat sitt vittnesbörd, skall odjuret som stiger upp ur avgrunden börja krig mot dem och besegra dem och döda dem. Deras lik skall ligga på gatan i den stora stad som på andligt språk kallas Sodom och Egypten och där deras herre också blev korsfäst. Människor från alla länder och stammar och språk och folk kommer och ser på deras lik i tre och en halv dagar och låter dem inte läggas i någon grav. Och jordens invånare gläder sig över deras öde och jublar och skickar gåvor till varandra, eftersom dessa båda profeter hade varit en plåga för jordens invånare.«

Och efter de tre och en halv dagarna kom livsande från Gud in i dem, och de ställde sig upp, och stor skräck föll över alla som såg dem. Och de hörde en stark röst från himlen som sade till dem: »Kom hit upp.« Och de steg upp till himlen i ett moln, och deras fiender såg dem.

Responsoriepsalm

Ps 144:1-2, 9-10 (R. 1a)

R. Lovad vare Herren, min klippa.

Lovad vare Herren, min klippa,
han som lär mina armar att kriga,
mina händer att strida. R.

Han är mitt värn och min borg,
min fästning och min räddare,
min sköld och min tillflykt,
han som lägger folken under mina fötter. R.

Gud, en ny sång vill jag sjunga till din ära,
till tiosträngad harpa vill jag prisa dig,
dig som ger seger åt kungarna
och räddar din tjänare David. R.

Halleluja

Jfr 2 Tim 1:10

V. Vår frälsare Kristus Jesus har utplånat döden
och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset

genom evangeliet.

Evangelium

Luk 20:27–40

Vid den tiden kom några saddukeer – de förnekar att det finns en uppståndelse – till Jesus och frågade: »Mästare, Mose lär oss ju i skriften att om någon har en gift bror som dör barnlös, så skall han gifta sig med änkan och skaffa efterkommande åt brodern. Nu fanns det sju bröder. Den förste gifte sig och dog barnlös. Den andre och den tredje gifte sig med änkan, likaså de återstående, och alla sju dog utan att lämna barn efter sig. Slutligen dog också kvinnan. Hur blir det med henne vid uppståndelsen, vems hustru blir hon? Alla sju hade ju haft henne som hustru.« Jesus svarade: »Denna världens människor gifter sig och blir bortgifta, men de som befins värdiga att komma till den andra världen och uppstå från de döda, de gifter sig inte och blir inte bortgifta. De kan ju inte mera dö, de är som änglar, och de är Guds söner, eftersom de har fått uppstå. Att de döda uppstår har också Mose visat i stället om törnbusken, där han kallar Herren för *Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud*. Gud är inte en gud för döda, utan för levande, ty för honom är alla levande.« Då sade några skriftlärdar: »Mästare, det var bra svarat«, för de vågade inte ställa fler frågor till honom.

KRISTUS KONUNGENS DAG DEN 20 NOVEMBER Högtid

Första läsningen

2 Sam 5:1–3

Alla Israels stammar kom till David i Hebron. »Vi är av samma kött och blod som du«, sade de. »Redan förut, när Saul var vår kung, var det du som förde befälet över Israel, och Herren sade till dig: Du skall vara herde för mitt folk Israel, du skall vara Israels furste.« Alla de äldste i Israel kom alltså till kung David i Hebron. Där slöt han förbund med dem inför Herren, och de smorde honom till kung över Israel.

Responsoriepsalm

Ps 122:1–2, 4–5 (R. jfr 1)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 680. När den läses används följande text:

R. Med glädje får vi komma till Herrens hus.

Jag blev glad när man sade till mig:

Kom, vi skall gå till Herrens tempel.

Nu står vi i dina portar, Jerusalem. R.

Jerusalem, dit går stammarna upp,

Herrens stammar.

Det är en plikt för Israel

att prisa Herrens namn.
Där finns domarsäten,
troner för Davids ätt. R.

Andra läsningen

Kol 1:12-20

Tacka Fadern, som har gjort er värdiga att få del i det arv som väntar de heliga i ljuset. Han har räddat oss ur mörkrets välde och fört oss in i sin älskade sons rike, och genom Sonen har vi friköpts och fått förlåtelse för våra synder. Han är den osynlige Gudens avbild, den förstfödde i hela skapelsen, ty i honom skapades allt i himlen och på jorden, synligt och osynligt, troner och herravälden, härskare och makter; allt är skapat genom honom och till honom. Han finns före allting, och allting hålls samman i honom. Och han är huvudet för kroppen, för kyrkan, han som är begynnelsen, förstfödd från de döda till att överallt vara den främste, ty Gud beslöt att låta all fullhet bo i honom och att genom hans blod på korset stifta fred och försona allt med sig genom honom och till honom, allt på jorden och allt i himlen.

Halleluja

Mark 11:9-10

V. Välsignad är han som kommer i Herrens namn.
Välsignat vår fader Davids rike som kommer.

Evangelium

Luk 23:35-43

När Jesus hade blivit korsfäst stod folket och såg på. Rådsmedlemmarna hånade honom och sade: »Andra har han hjälpt, nu får han hjälpa sig själv, om han är Guds Messias, den utvalde.« Också soldaterna gjorde narr av honom. De gick fram och räckte honom surt vin och sade: »Om du är judarnas kung, så hjälp dig själv.« Det fanns också ett anslag ovanför honom: Det här är judarnas konung.

Den ene av förbrytarna som hängde där smädade honom och sade: »Är inte du Messias? Hjälp då dig själv och oss.« Men då tillrättavisade honom den andre: »Är du inte ens rädd för Gud, du som har fått samma straff? Vi har dömts med rätta, vi får vad vi har förtjänat. Men han har inte gjort något ont.« Och han sade: »Jesus, tänk på mig när du kommer med ditt rike.« Jesus svarade: »Sannerligen, redan i dag skall du vara med mig i paradiset.«